

STRATÉGIAI INTÉZMÉNYIRÁNYÍTÁSI ÉS HATÉKONYSÁGI PROGRAM A TANKERÜLETI KÖZPONT KORSZERŰ ÉS SZOLGÁLTATÓ VEZETÉSÉRE

PÁLYÁZÓ: MÉSZÁROS CSABA (közoktatási vezető, humánmenedzser szakértő)

I. VEZETŐI STRATÉGIAI ÖSSZEGZÉS

A Tankerületi Központ vezetésének feladata a modern közigazgatási és köznevelési struktúrában nem a személytelen, bürokratikus kézi vezérlés, hanem egy olyan stratégiai, makrogazdasági és humánmenedzsment-központ működtetése, amelynek elsődleges küldetése a szaktárgyi ellátottság abszolút stabilitása, a gazdasági fenntarthatóság és az iskolai autonómia védelme. Koncepcióm alapvetése, hogy szakítani kellene az elszigetelt, bizalmatlan hivatali működéssel. A fenntartói munkát a mértéktartó szakmai alázat, a belső hivatali béke megőrzése és az érzelmi biztonság megteremtése mentén szeretném megszervezni, szoros és transzparens partnerségben az Oktatási és Gyermekügyi Minisztériummal (OGyM), a megújuló Klebelsberg Központtal, a területileg érintett önkormányzatokkal és a nevelőtestületekkel. A programomban vázolt innovációk – mint a pedagógusok kiegészítését gátló egyetemi és alumni védőhálók, az iskolai takarékoságot közvetlenül komfortnövelésre fordító Transzparens Mérleg, az alsós beiskolázási Kis Elsős program, valamint a korai robotika és STEAM szemléletű hálózatosodás – teljes mértékben költségsemlegesek, és bizonyítják a forrásteremtő szervezethez való életképességet.

II. JOGI ÉS STRUKTURÁLIS HATÉKONYSÁG, BELSŐ HIVATALI BÉKE: A LÁTHATÓ HIVATAL

A hatékony tankerületi irányítás alapja a belső hivatali bürokrácia gyökeres racionalizálása és a felesleges adminisztratív terhek csökkentése. Megengedhetetlen, hogy az iskolaigazgatók és a pedagógusok munkaidejük jelentős részét párhuzamos jelentések gyártásával töltsék az érdemi feladatok helyett. Szigorú belső utasításban meg kellene tiltani, hogy a tankerületi referensek olyan adatokat, statisztikákat kérjenek be az intézményektől, amelyek a KRÉTA-rendszerből központilag is kinyerhetők. A hivatalnak először a saját adatbázisaiban kellene keresnie, és csak igazolt adateltérés vagy hiánypótlás esetén fordulhatna az intézményvezetőhöz, felszámolva az „adat-amnézia” jelenségét. Felszámolandó az a hivatali gyakorlat, amely a belső rendszertelenség miatt ugyanazon adatok ismételt, felesleges bekérésével terheli az iskolákat. Tekintettel arra, hogy a hatályos jogszabályi környezet (Púétv.) értelmében a közvetlen munkáltatói jogkörök gyakorlása (felvétel, felmentés, differenciálás)

már az intézményvezetőket illeti meg, a Tankerületi Központ jogi és humánpolitikai osztályait arra kérném, hogy ne felülbíráló hatóságként, hanem tiszta adminisztratív végrehajtóként támogassák az igazgatók önálló humánerőforrás-döntéseit. A tankerületi központ arculatát a rideg, elidegenedett hatósági szerep helyett egy együttműködő, hús-vér szolgáltató bázissá kell átformálni.

Elindítom a „Látható Hivatal” intézményi jelenléti protokollt. Tankerületi igazgatóként kötelező jelleggel évente legalább két alkalommal személyesen látogatom meg a tankerület összes tagintézményét szakmai konzultáció céljából. A hivatali főosztályvezetők és referensek számára kötelező éves látogatási és jelenléti ütemtervet írnék elő: meg kellene jelenniük az iskolák neves alkalmain, ünnepein, szakmai megbeszéléseken. A referensnek is látnia kell a gyereket, meg kell éreznie az iskolai klíma valóságát ahhoz, hogy a szervezeti kiegészít megelőzve, felelősen kezelje az adminisztratív dokumentumokat.

Működési és Harmonizációs Javaslat az Értekezleti és Strukturális SZMSZ-pontokhoz:

A belső hatékonyság optimalizálása érdekében – a Minisztérium jóváhagyásával – javaslatot tennék az igazgató közvetlen irányítása alá tartozó 12 különböző specifikus háttérfunkció (így a belső ellenőr, adatvédelmi tisztviselő, esélyegyenlőségi referens, információbiztonsági felelős, integritás tanácsadó, védelmi referens, kommunikációs ügyintéző, személyi asszisztensek, jogi képviselő és közbeszerzési ügyintéző) egyetlen központi Megfelelőségi (Compliance) Osztályba történő integrálására. Ezzel a belső jelentési vonalak leegyszerűsödnének, a jogi és beszerzési szerződéssablonok tipizálásával pedig az iskolák terem-bérbeadási és karbantartási ügyeinek átfutási ideje napokról órákra csökkenne, feszültségmentesen biztosítva a hivatali békét és a jogszerűséget. A Humánpolitikai Főosztály és a Jogi és Tanügy-igazgatási Főosztály között felesleges, időrabló funkcionális párhuzamosságokat fel kellene számolni, a referenseket keresztfunkcionális teamekké szervezve, megvalósítva az Egyablakos Intézménytámogatási Protokollt.

A heti értekezletek menetét és bürokráciáját ugyan radikálisan egyszerűsíteni kellene rövid, célirányos online videokonferenciákkal a hivatali munkaidő-nyereségért cserébe, de a döntések követhetőségét biztosító írásos feljegyzések és emlékeztetők rögzítése a teljes belső transzparencia jegyében kötelező és szent szabály marad, amit digitális sablonokkal lehet automatizálni. Az így felszabaduló hivatali kapacitást a gépies belső adminisztráció helyett

közvetlenül a tagintézmények helyszíni megsegítésére és a nevelőtestületek autonómiájának támogatására kell fordítani.

III. GAZDASÁGI ÉS ENERGIATUDATOS FENNTARTHATÓSÁG, VALÓDI GAZDÁLKODÁS

Valódi, felelős intézményirányítás és egyedi energetikai program csak akkor létezhet, ha az iskolák pontosan ismerik a saját gazdasági mérlegüket. Jelenleg az intézmények működtetésében súlyos akadály a „bázisalapú költségvetési csapda”. Ha egy iskola felelősen, takarékosan gazdálkodik, a rendszer jelenleg nem jutalmazza, hanem a következő évben csökkentheti a dologi keretét, a megtakarítást pedig elnyeli a központi kalap. Ez a struktúra a pazarlásra és a fásultságra ösztönöz, az intézmények motiválatlanok, mert a takarékoskodás vagy az iskolai infrastruktúra (tornatermek, termek) bérbeadásából származó saját bevételek szinte láthatatlanul beolvadnak a központi költségvetési mínuszokba. Saját hatáskörben bevezetném az „Intézményi Transzparens Mérleg” rendszert: minden intézményvezető negyedéves, naprakész kimutatást kap az iskola tényleges rezsi-, dologi kiadási és a bérbeadásokból származó bevételi oldaláról. Szakításként az eddigi esetleges gyakorlattal, bevezetném az „Érdekelt Iskola – Helyi Komfort” ösztönzési rendszert is. Az intézményi bérbeadásokból, valamint az egyedi épületenergetikai bázisértékek alatti, tudatos üzemeltetésből realizált megtakarítások magasabb, fix 50%-os hányadát közvetlenül és visszavonhatatlanul az adott iskola saját szabad fejlesztési-beszerzési keretében hagynám. Ebből az összegből a nevelőtestület és a diákönkormányzat (DÖK) közösen dönthet a belső komfort növeléséről. Ennek a struktúrának komoly pedagógiai és polgári hozzáadott értéke van: a gyakorlatban neveli a diákokat a fenntarthatóságra és az energiatudatos állampolgári felelősségre. A tanuló közvetlenül látja a cselekedete következményét: a lekapcsolt villanyból és a fegyelmezett téli ablakcsukásból közvetlenül az ő iskolai élettere és kényelme szépül.

Az infrastrukturális modernizáció érdekében – feltételes kötelezettségvállalásként – a Tankerület aktívan pályázna a megnyíló uniós helyreállítási (RRF) és környezetvédelmi (KEHOP) napelemes és zöld középület-korszerűsítési forrásokra, radikálisan csökkentve az intézmények hálózati energiafüggőségét.

A gazdasági fenntarthatóság megteremtéséhez a Tankerületi Központnak aktív forrásteremtő és szponzorációs szerepet kellene vállalnia, megkeresve a régió tőkeerős gazdasági társaságait és magánalapítványait (pl. nagyvállalati CSR programok). A jogi

korlátokat áthidalva, a külső támogatásokat nem a központi költségvetésbe, hanem közvetlenül a tagintézmények saját iskolai alapítványába (civil szervezeti formában) kellene becsatornázni. A tankerület jogi főosztályának ingyenes adminisztratív és szerződéses támogatást kellene nyújtania ezen iskolai alapítványok számára, hogy a kapott céltámogatásokat (pl. laborfelújítás, sporteszközök, diákjóléti komforteszközök) törvényesen, transzparensszerűen és közvetlenül az adott intézmény fejlődésére lehessen fordítani, megkerülve a kincstári bürokráciát.

Működési és Harmonizációs Javaslat a Gazdasági SZMSZ-pontokhoz:

A hatályos költségvetési törvények és a gazdasági vezető speciális, Minisztérium alá tartozó jogállásának sérelme nélkül, egy kötelező, heti szintű Stratégiai Allokációs Protokollt kellene intézményesíteni a gazdasági vezető és a tankerületi igazgató között. Ez a megállapodás írásban rögzítené, hogy a gazdasági osztály operatív döntései nem írhatják felül az iskolák számára az 'Érdekelt Iskola' programban biztosított 50%-os szabad dologi és komfort-autonómiáját. A gazdasági vezető jogi és kincstári vétőjoga kizárólag a közvetlen jogszabálysértésekre korlátozódhat, ám a szakmai és fejlesztési forráselosztásban a tankerületi igazgató stratégiai döntései az irányadóak, biztosítva a fegyelmezett, de szolgáltató szemléletű gazdálkodást.

Az SZMSZ gazdasági végrehajtási utasításának módosításával a tagintézmények számára értékhatárhoz kötött dologi autonómiát biztosítok. Egy meghatározott havi keretösszegig az intézményvezető önállóan, utólagos számlaelszámolási kötelezettség mellett dönthet a halaszthatatlan üzemeltetési beszerzésekről. A Gazdasági Főosztály feladata a stratégiai kontrolling és az utólagos törvényességi audit lesz, nem pedig a napi mikroszintű akadályoztatás, a kis értékű dologi keretek felhasználási adminisztrációjának sablon alapú egyszerűsítésével.

IV. MAKROSZINTŰ HUMÁN-ERŐFORRÁS GAZDÁLKODÁS ÉS A PEDAGÓGIAI MEGÚJULÁS

A köznevelési rendszer igazi megújulása nem felülről kényszerített sablonokkal érhető el; a valós tudás a pedagógusokban, a bölcsesség pedig a nevelőtestületekben van. A tankerület feladata ezen szellemi tőke horizontális áramlásának biztosítása. Létrehoznám a „Katedra és Bölcsesség” negyedéves szakmai szimpóziumok rendszerét. Évente négy alkalommal, szakterületi bontásban (például természettudományok, digitalizáció, művészetek,

mentálhigiéné) tankerületi szintű tudományos és módszertani konferencianapokat szerveznénk, ahol a Kutató- és Mestertanárok megosztanák kutatási területeiket és elért eredményeiket. Ez a platform kiváló, méltó és hivatalos keretet biztosítana számukra a törvényileg előírt tudásmegosztási és disszeminációs kötelezettségük abszolválásához, az iskolai munkaközösségek és külső egyetemi szakemberek bevonásával. Ezzel a lépéssel a Tankerület nem egy rideg ellenőrző hivatal, hanem egy organikus tudásközponttá válik, feszültségmentesen kiváltva a fentről kényszerített, fojtogató sablon-továbbképzéseket.

A szaktárgyi krízis kezelésére rugalmas, belső tankerületi pedagógus-mobilitási nyilvántartást vezetnék be, és külön tankerületi bérkiegészítési és mentor-támogatási prémiumot biztosítanék azon szenior kollégáknak, akik a pályakezdő tanárok közvetlen szakmai mentorálását végzik elősegítve a pályán maradásukat. A fiatal pedagógusok megtartása érdekében elindítanám a „Fészek” lakhatási programot: az önkormányzatokkal kötött megállapodások útján – szigorúan limitált éves pályázati keret (5-10 fő) mellett – üresen álló önkormányzati bérlakásokat biztosítanánk a fiataloknak. A kölcsönös előnyökön alapuló partnerség jegyében a Tankerületi Központ az önkormányzatok által biztosított üres bérlakás-kontingensekért cserébe közvetlen ellenszolgáltatási csomagot kínálna: a belső energiamegtakarításokból származó keretből a Tankerület segíti ezen önkormányzati lakások alapvető műszaki felújítási anyagköltségeit, vagy közvetlen lakbér-kiegészítési cafeteria-keretet biztosít, miközben a pályakezdők bekapcsolódnának az önkormányzat helyi esélyegyenlőségi és lemorzsolódást megelőző délutáni programjaiba.

Az alsó és felső tagozat közötti törés áthidalására bevezetném az „Ötödikes Védőháló” HR-protokollját: a 4. osztályt lezáró tanítók szakképesítése alapján támogatnám, hogy 5-6. osztályban szaktanárként kísérik tovább saját egykori osztályukat, megelőzve a tanulók módszertani elveszését a felső tagozat kezdetén.

Az oktatásirányításban jelenleg komoly bizonytalanság és adminisztratív tapogatózás jellemzi a diákokat érintő mentálhigiénés, prevenciós és felvilágosító programok szervezését. Az intézményvezetők a szigorú központi korlátozások miatt bizonytalanok a külső civil szervezetek bevonásában, miközben a családi háttérben a drogprevenció, a szexuális felvilágosítás és a digitális/internetfüggőség kérdései kezeletlenül maradnak. A diák-szülő-iskola szerves egysége megbomlott. Ennek helyreállítására elindítanám a „Háromszög” szülői edukációs programot. A tagintézményekben évente négy alkalommal segítünk megszervezni interaktív szülői fórumokat a gyermekeket érintő legfontosabb kérdésekben: digitális jóllét,

drogprevenció (a gyakorlatban sikerrel alkalmazott: „Mit hall a diák a teremben, tudja meg a szülő is!” elv mentén), és a felvilágosítás, amit a szülői ház elsődleges felelősségében hagyunk, de szakmai háttérrel nyújtunk hozzá.

Az önkormányzatokkal való kapcsolat kialakításakor kiemelten fontos, hogy a Tankerületi Központ elismerje és szervesen építsen a már meglévő, sikeres helyi megállapodásokra és jó gyakorlatokra, elkerülve a rendszerszintű gondatlanság hibáját. A diákok fizikai és mentális biztonságának megteremtésében a tankerületnek nem elszigetelten kellene működnie, hanem az önkormányzatok által biztosított egészségügyi és szociális jelzőrendszerrel szinkronban. A jól működő területi mintákat bázisul véve, a kötelező védőnői és iskolaorvosi jelenlétet, az intézmények számára biztosított adrenalin-autoinjektorok rendszerét, valamint az antiszegregációs és esélyegyenlőségi programokat integrálni kellene ezen kerekasztalok rendszerébe, a tankerület által finanszírozott akkreditált szakember-jegyzék bevonásával.

Az állami intézmények beiskolázási megtartó erejének radikális növelésére elindítanám a „Kis Elsős” programot. A Minisztérium által közzétett, alsó tagozatos megengedőbb légkört sejtető 14 pontot alapul véve, személyesen látogatnám végig a tankerület alsós tanítói munkaközösségeit. Nem ellenőrizni mennék, hanem konzultálni: a cél a meglévő jó gyakorlatok feltérképezése. Bizalommal fordulok a tanítókhoz, ösztönözve őket arra, hogy a minisztériumi kereteken felül, a saját módszertani bölcsességük alapján fogalmazzák meg azokat, amelyeket fel tudnak vállalni (akár más pontokat, innovációkat is), amelyekkel az iskolák egyedi, versenyképes pedagógiai arculattal léphetnek a szülők elé az új első osztályok beiskolázása előtt.

A sajátos nevelési igényű (SNI) és a BTMN-es gyermekek integrációja a gyermekközpontú szemlélet legfőbb próbája. Intézményvezetői tapasztalatom, hogy a szülők jelentős része megbélyegzőként éli meg a diagnózist, és a kódtól való félelmében inkább hátrányos helyzetbe kényszeríti a gyermeket. Emiatt a korai fejlesztés elmarad, az iskolák pedig elesnek a jogszabályban biztosított 2-3-szoros finanszírozási fejkvóta-szorzótól, ami radikálisan csökkenti a fejlesztésre szánt belső forrásokat. Az „Időben kezdett fejlődés” programmal meg kellene győznünk a családokat arról, hogy a kód nem stigma, hanem a célzott fejlesztési idő és a törvényes vizsgakedvezmények egyetlen záloga. Az SNI/BTMN témakörét önálló szakmai szimpózium tárgyává tenném, a 3-szoros szorzó többletéből pedig egy külön tankerületi ösztöndíjalapot különítenék el a helyben maradó és az utazó gyógypedagógusi hálózatban dolgozó szakemberek megtartására.

Működési és Harmonizációs Javaslat az Autonómiát és Partnerséget Érintő SZMSZ-pontokhoz:

Az intézményvezetői tekintély és a napi működés biztonsága érdekében a döntési és munkáltatói jogkörök elosztását szabályozó pontokat finomítani kellene. A 40. § (2) g) pontjában szereplő előzetes jóváhagyási kényszert át kellene alakítani. Ha a tankerület a Transzparens Mérleg alapján az iskoláknak látható éves keretet biztosít, akkor a kereten belüli, szakmailag indokolt és díjazással járó eseti helyettesítések elrendelését teljes egészében az intézményvezető önálló hatáskörébe kellene utalni, utólagos, negyedéves kontrolling mellett, megszüntetve a hivatali átfutási időt.

Az iskolák felvételi körzeteinek megállapítását szintén az önkormányzatokkal és a helyi óvodavezetőkkel közös egyeztetésen, a valós kapacitások és a lakossági igények abszolút konszenzusa mentén kellene kijelölni.

Működési javaslatként indítványozom az Intézményi Tanácsok működésének fenntartói megerősítését az SZMSZ VII. fejezet 40. § (5) s) pontja alapján. Sok helyen e fórumok elnéptelenedtek és formálissá váltak, mert hiányzik a fenntartói vagy önkormányzati képviselő. A Tankerület közvetlenül és támogatólag beleláthat az iskola valós működésébe és mindennapi gondjaiba, ha a megbeszéléseken a tankerületi igazgató vagy képviselő útján az iskola kijelölt referense állandó tagként részt vesz, és közvetlenül beszámol a tankerület vezetőjének, biztosítva a partneri transzparenciát. A kötelező önkormányzati véleményezési jogot formális adminisztrációból valódi, előzetes konszenzusos döntéshozatallá emelem.

Az 5. § (2) p) pontja alapján intézményesítem az Önkormányzati és Köznevelési Kerekasztalt. Semmilyen intézményi alapidokumentum-módosítást vagy osztályindítási keretszám-meghatározást (5. § (3) b) pont) nem terjesztek fel a minisztérium felé addig, amíg a helyi polgármesterekkel, a védőnői hálózattal és a szülői szervezetekkel a közös Menza-Auditok és az 'Óvoda-Iskola Híd' program keretében a konszenzust meg nem teremtettük. A területileg érintett önkormányzatok törvényes véleményezési jogkörének, valamint a szülői és diákönkormányzatok törvényi státuszának mélyebb, tartalmi megéléséért javaslom az intézményi beszámoltatások és egyeztetések rendszeres, kerekasztal-jellegű, előzetes lefolytatását.

V. PARTNERSÉGI, NEMZETKÖZI ÉS PEDAGÓGIAI INNOVÁCIÓS STRATÉGIA

A modern oktatásmenedzsment elképzelhetetlen a hálózatosodás és a nemzetközi jó gyakorlatok lokális adaptációja nélkül. A francia Académies rendszer mintájára a Tankerületi Központot egy olyan pedagógiai innovációs centrummá formálnám, amely projektalapon támogatja a nevelőtestületek alulról szerveződő módszertani szabadságát. A középiskolás korosztály versenyképes nyelvi kimenetének biztosítására – a Minisztérium jóváhagyásával – létrehoznám a Tankerületi Erasmus+ Konzorciumot. A tankerület, mint ernyőszervezet nyújtja be az akkreditált mobilitási pályázatokat, teljes egészében átvállalva az iskoláktól a nemzetközi adminisztráció fojtogató terhét, alanyi jogon biztosítva a diákok és szaktanárok külföldi csereprogramjait a kisebb kerületi iskolákban is. A gyermekközpontú technológiai innováció élvonalaként kiemelten támogatom a korai robotika oktatását már akár az általános iskola 2. osztályától kezdődően, a tankerületben már fellelhető sikeres módszertanok alapján, külön dologi forrást biztosítva az eszközparkokra. A természettudományok, a technológia és a művészetek szerves összekapcsolására ösztönözném a STEAM gondolkodás módszertani támogatását (interdiszciplinaritás, designgondolkodás, problémaközpontúság, és a speciális képességű gyermekek kiemelkedő integrálhatósága), szoros együttműködésben a Pedagógiai Oktatási Központtal (POK) és a régióban már bizonyított intézményi módszertani jó gyakorlatokkal.

A művészeti nevelés és a sport megújítására a települési önkormányzatokkal a kölcsönös előnyökön alapuló partnerség elvén nyugvó megállapodásokat köthetnénk: az önkormányzati uszodák délelőtti ingyenes használatáért cserébe az iskolák nyitott sportterei délután befogadhatják a lakossági tömegsportot, a 'Tankerületi Élő Galéria és Iskolaszínház' vándorkiállításai pedig a kerületi kulturális tereket gazdagíthatnák. Ahogy az óvodai partnerséggel biztosítjuk a bemenetet, úgy a felsőoktatási intézmények és a gazdasági szereplők bevonásával a sikeres kimenetet is tankerületi szinten kellene intézményesítenünk. Elindítanánk az 'Egyetemi Kapu' és a 'Duális Életpálya' programokat. Stratégiai együttműködési megállapodásokat kellene kötnünk a releváns egyetemekkel (kiemelten az ELTE, Corvinus, BME, SOTE, Óbudai Egyetem és más szakirányú karok), amelyek keretében az egyetemi oktatók és kutatók közvetlenül bekapcsolódnának a tankerületi gimnáziumok emelt szintű érettségi felkészítő programjaiba és a Mestertanárok szimpóziumaiba. A szakképzési vonalon a tökeerős hazai és nemzetközi magánalapítványok és vállalatok bevonásával olyan

ösztöndíjas duális partnerségeket kellene kiépítenünk, amelyek a diák számára már a végzés pillanatában tiszta, kiszámítható és biztonságos helyi életpályát mutatnak, erősítve a lokálpatriotizmust.

A kisebb iskolákban jelentkező területi és módszertani egyenlőtlenségek kompenzálására elindítanám a „Közös Esély” programot, amely garantálná, hogy a korai robotika és a STEAM-eszközparkok a kisebb nevelőtestületekhez is eljussanak.

VI. IMPLEMENTÁCIÓS IDŐTERV, REZILIENCIA ÉS ÜNNEPMENEDZSMENT

A felsővezetői programom gyakorlati implementációja szigorú, ütemezett krízis- és változásmenedzsmentet követ. Az első 30 napban lefolytatnám a tagintézmények vezetőivel a személyes, bizalmi egyeztetéseket, az automatizált makrókkal felszámolnám a párhuzamos hivatali adatbekéréseket. A 31–60. nap között digitalizáljuk a HR- és épületenergetikai felméréseket, és elindítanám az óvodákkal közös Körzeti Beiskolázási Fórumokat, valamint az önkormányzatok védőnői hálózatával integrált mentálhigiénés kerekasztalokat. A 61–100. napon véglegesíteném a közös önkormányzati Menza-Audit Bizottságokat és a közösségi szolgálat helyi, lokálpatrióta intézményi becsatornázását.

A pedagógusok kiégésének (burnout) radikális csökkentésére – a dologi megtakarítások merev korlátai miatt – egy teljesen költségsemleges HR-innovációt, a „Lélegzet” programot indítanám el. Az egyetemi partnerek bevonásával a végzős mentálhigiénés és tanácsadó szakpszichológus hallgatók számára kötelező gyakorlati terepet biztosítunk az iskolákban, cserébe ők – egyetemi szupervízió mellett – ingyenes stresszkezelési tréningeket vezetnek a tanároknak. Ebbe a hálózatba bevonnánk az iskolák saját, pszichológia és orvosi szakokon továbbtanult Alumni (volt diák) közösségét is, akik lojalitásból támogatják egykori pedagógusaikat.

Az egyetemi partnerek és az Alumni hálózat bevonása mellett a nevelőtestületi reziliencia legfőbb pillére a szakmai autonómia és a méltóság támogatása. Ennek jegyében a pedagógusok Teljesítményértékelési Rendszerének (TÉR) központi, minisztériumi kereteit és elveit maximálisan tiszteletben tartva, a helyi végrehajtási folyamatokat a bizalomra és az adminisztratív tehermentesítésre alapoznám. A Tankerület a jogszabályi határok között

háttértámogatást nyújtana ahhoz, hogy a TÉR-értékelések során az intézményvezetők törvényes mérlegelési és differenciálási jogköre érdemben érvényesülhessen. A hivatal nem adminisztratív nyomást gyakorolna, hanem módszertani segítséggel biztosítaná, hogy a helyi értékelési kultúra három alapelv – a legalább 3 éves intézményi lojalitási idő, valamint a szülők és a diákok transzparens visszajelzései – mentén az iskolai közösségek valós teljesítményét és a tanári rezilienciát megerősítő, igazságos ösztönzővé válhasson.

A tanév végén, a Pedagógusnap magasságában a rideg bürokrácia helyett a siker és a szakmai méltóság demonstrációjaként megrendeznénk „A Köznevelés Ünnepe” nagyszabású gálát a régió legmagasabb presztízszű és legnagyobb befogadóképességű kulturális vagy színházi terében. A gála a tagintézmények legkiválóbb diákprodukcióira és a legnagyobb tanévi eseményeket bemutató kisfilmjeire épül. Ekkor a teljes szakmai konszenzust ünnepeljük: a jelen lévő polgármesterek itt adnák át a kiemelt kerületi díjakat, a Minisztérium meghívott vezetői pedig méltó körülmények között nyújtanák át a magas szintű állami kitüntetések, bizonyítva, hogy az emelt fővel végzett, transzparens szakmai munka a köznevelési béke és a polgári jövő egyetlen záloga.